

ประกาศนับเวลาในราชการ

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่นั้นต่อไป, เพื่อความสะดวกแก่กิจการโดยทั่วไป, การนับเวลาในราชการให้ใช้อย่างวิธีโหราศาสตร์, ซึ่งในราชการกรุงสยามได้เคยใช้มาแล้วในโบราณสมัย แต่ในประจจุบันนี้ได้ใช้อยู่ทั่วไปแล้วในประเทศยุโรปแลอเมริกา, คือนับ

เล่ม ๓๔ หน้า ๔๒๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๔๕๐

วันใหม่ตั้งแต่เที่ยงคืน, ระยะเวลาโมง ให้เรียกว่า นาฬิกา; (ตามภาษาที่เคยใช้มาในทางราชการแต่โบราณ) เวลาตั้งแต่เที่ยงคืนถึงเที่ยงวัน, เรียกว่า ก่อนเที่ยง, เวลาตั้งแต่เที่ยงวันล่วงแล้วไปบรรจบเที่ยงคืน เรียกว่า หลังเที่ยง. คือระยะที่ ๑ แห่งเที่ยงคืนล่วงแล้ว เรียกว่า ๑ นาฬิกา ก่อนเที่ยง แลมีลำดับไปถึง ๒,๓,๔, ๕,๖,๗,๘,๙,๑๐,๑๑, นาฬิกา ก่อนเที่ยงจนถึง ๑๒ นาฬิกา กลางวันหรือเที่ยง; แล้วต่อไปนับเวลา ๑,๒,๓,๔,๕,๖,๗,๘,๙,๑๐,๑๑, นาฬิกา หลังเที่ยง ถึง ๑๒ นาฬิกา กลางคืนหรือเที่ยงคืน ดังนี้ เว้นกันเสมอไป.

ส่วนระยะนาที่แลวินาทีคงใช้ตามเดิม, แต่เพื่อความสะดวกสำหรับสาธารณชน, จะใช้เรียกระยะ ๑๕ นาทีว่า ๑ ภาค, และระยะ ๓๐ นาทีว่า ครึ่งนาฬิกา ดังนี้ได้ แลในระยะยังไม่ถึง ๑ นาฬิกา ก่อนเที่ยง หรือยังไม่ถึง ๑ นาฬิกา หลังเที่ยง ให้ใช้ว่าเที่ยงวันกับเท่านั้นนาที่ หรือเที่ยงคืนกับเท่านั้นนาที่, ดังนี้

พระราชกำหนดเดิมที่ขัดกับประกาศนี้ให้ยกเลิก เว้นแต่วิธีตรึงในเรือแห่งราชนาวี

ประกาศมาฉวันที่ ๑๐ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๐.